

der bliver tilladt Færøerne at udføre Varer fra Island, naar der fra dette Land kan tillades Udførsel“.

Men alle disse Forslag blev forkastet; jeg er dog overbevist om, at hvis Flertallet var gaaet med til dette sidste Forslag, som altsaa gik ud paa, at Lagtinget skulde henvende sig til den danske Regering for at faa denne til at virke hen til at opnaa en Overenskomst med den britiske Regering om, at Skibe kunde sejle frit mellem Island og Færøerne eller mellem Amerika og Færøerne, vilde Adressen ikke være fremkommet. Det var jo det Spørgsmaal, det drejede sig om. Men saa uforstaaende og uforhandlingsvenligt stillede Flertallet i Lagtinget sig, at de ogsaa forkastede dette Forslag. Der forelaa for øvrigt i Lagtinget ogsaa andre Forslag, der kunde have tjent som Forhandlingsgrundlag, saa at man kunde være kommet udenom alt dette. Den Adresse, der blev udsendt, blev ikke udsendt af Lagtingets Selvstyreparti, og det er udtalt af Selvstyremænd i Lagtinget, at de aldrig kunde have tænkt sig at gaa udenom de danske Myndigheder. Sagen fremkom egentlig ikke som en partipolitisk Sag, men som et Slags Velfærdsspørgsmaal paa Baggrund af hele den Nødtilstand, man var i. Adressen er derfor underskrevet af Folk af alle Partier paa Færøerne, baade Sambandspartiet og Selvstyrepartiet, og det var først bagefter, at enkelte Personer benyttede den politisk. Der er ogsaa paa Færøerne som saa mange andre Steder Folk, der spekulerer i at lave Politik af alt muligt. Men det, som jeg særlig vil understrege, er, at jeg er overbevist om, at der i denne Adresse ikke ligger nogen som helst uevenlig Stemning overfor Danmark, det kan jeg forsikre dette høje Ting om.

Lagtinget blev hjemsendt efter nogle Dages Forløb, uden at der var opnaaet noget som helst Resultat. I April Maaned blev saa Sagen af 6 Lagtingsmænd telegrafisk sendt til den danske Gesandt i London. Der var altsaa ikke Tale om direkte Henvendelse til nogen engelsk Myndighed. Det fremgaar af Amtmandens Udtalelser i Lagtinget, at han har sendt en Indberetning til den danske Regering, og at han heri har udtalt, at der var gjort Forsøg paa at sende Sagen direkte til engelske Myndigheder. Dette maa bero paa en Misforstaaelse hos Amtmanden. Det er urigtigt, at Sagen blev sendt direkte til nogen engelsk Myndighed, thi den blev sendt til den danske Gesandt. Jeg maa derfor tro, at den danske Regering har bygget sin Mening paa et delvis noget fejlagtigt Grundlag.

Amtmanden forlangte et Svar fra Regeringen, og i dette udtaler Regeringen, at Ministeriet maa anse det for forkasteligt og unyttigt for det paagældende Formaal, at danske Undersaatter gør Forsøg paa at henvende sig til den fremmed Stats Regering udenom danske Autoriteter; hertil siger man paa Færøerne: Vi har aldrig gjort noget Forsøg paa en saadan Henvendelse, det har ikke været vor Hensigt.

Sagen kom altsaa til den danske Gesandt, men han havde ikke Instrukser, og Sagen endte saa med, at han telegraferede til Udenrigsministeriet. Det paagældende Ønske, nemlig at man skulde søge at faa en Ordning med England om Sejltilladelse mellem Færøerne og Island, blev af den danske Regering ved den danske Gesandt fremsat overfor den engelske Regering, og man opnaaede at faa denne Sejltilladelse, og paa Færøerne takker man den danske Regering, fordi den har fremsat dette Folkeønske og har opnaaet denne Tilladelse. Det, som det selvfølgelig kom an paa, var, at man fik Sejltilladelsen.

Om min Stilling til denne Sag vil jeg for det første overfor det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard) og overfor de mange andre, der har udtalt sig om Sagen, fremhæve, at jeg har ikke udsendt denne Adresse. Jeg har ikke paa nogen Maade været delagtig i Udsendelsen af den. Jeg opholdt mig paa det paagældende Tidspunkt her i København og havde ikke noget Kendskab til Udsendelsen. Det eneste, jeg har gjort, er det samme, som Regeringen har gjort, at jeg saa, at selve Sagen var god, det kunde der ikke være Tvivl om, nemlig at man kunde opnaa saa gunstige Betingelser som muligt for Sejlads mellem Færøerne og Island og Amerika, og jeg har opfordret Ministeriet til at fremme denne Sag, og jeg er glad over det opnaaede Resultat. Et Par Dage før jeg i Juni Maaned rejste hjem til Færøerne, henvendte jeg mig telefonisk til Udenrigsministeriet og fik af en af dets Embedsmænd det Svar, at nu havde Regeringen opnaaet et Resultat, idet den havde faaet Tilsagn om fri Sejlads mellem Færøerne og Island og Amerika paa visse Betingelser, nemlig de almindelige Betingelser for den Slags Tilladelser. Da jeg kom hjem til Færøerne, mente jeg naturlig, at nu havde man faaet denne Tilladelse, og jeg har f. Eks. ogsaa skrevet en Artikel i et Blad om, at man havde faaet denne Tilladelse. Jeg kan ikke se, at jeg derved har gjort noget, som var forkert, for det var ikke nogen Hemmelighed, jeg meddelte. Jeg har meddelt paa